

Mødet den 15. April 1909.

Fraværende: Jul. Andersen, Harald Jensen, Fru Krarup og Olesen.

Formanden kunde, inden man gik over til Dagsordenen, meddele, at den Deputation, der var blevet valgt til at forebringe Indenrigsministeren Byraadets Ønsker angaaende Valg af Skuemestere ved de frivillige Svendepøver, nu havde haft Audiens hos Ministeren. Denne fastholdt imidlertid den Fortolkning af Reglerne, at Svendenes Fagforeninger ikke kunde vælge Skuemestere, hvorimod der intet var i Vejen for, at Mesterforeningerne udpegede Skuemestere blandt Svendene. Denne Fortolkning vilde derfor indtil videre blive fulgt af Magistraten her i Byen. Endvidere lovede Ministeren snart at søge foretaget Ændring i de gældende Bestemmelser enten ved en Lovændring eller ved administrativ Foranstaltning.

1. (J. Nr. 22¹⁹—1908). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakten** med Tømremester H. Petersen angaaende en Marselisborggrund.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 412—1808). Skrivelse fra Justitsministeriet hvorefter det Mølle ejer Weis i sin Tid givne **Paa-læg om at indhegne hans Byggegrund Matr. Nr.**

1291 d og 358 c paa Bispetoften med et 3 Alen højt Plankeværk ikke vil være at opretholde efter de af ham trufne Foranstaltninger.

Formanden ansaa det for rigtigst at indhente Bygningskommissionens Erklæring om, hvorvidt man kunde frafalde det stillede Krav.

Jakob Jensen henstillede, hvis Bygningskommissionen mente, at der burde foretages noget, dog at nøjes med at fordre et Stakit og ikke et Plankeværk. Grunden var nemlig nu planeret og saa helt godt ud.

Det vedtoges at indhente Bygningskommissionens Erklæring.

3. (J. Nr. 511—1908). Meddelelse fra Skoledirektionen om, at der er meddelt **Lærerinde Frk. Ramløss Afsked** med Pension.

Til Efterretning.

4. (J. Nr. 7¹—1909). Indstilling fra Indkvarteringskommissionen vedrørende **Lønning af Kaserneportneren ved Rytterikasernen**.

Formanden forelagde Indstillingen, der gik ud paa at lønne Portneren med fri Bolig samt tilsige ham at tilskyde, hvad hans Pension i Forening med det af ham hidtil oppebaarne Honorar af 400 Kr. maatte komme til at mangle i 1500 Kr.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 26—1909). Den foreliggende Indstilling fra Skoleudvalget om, at Skolebygningen paa Christiansbjerg eventuelt maa benyttes som **Epidemilokale** i Sommeren 1909 vedtoges.
6. (J. Nr. 27—1909). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om, at et Beløb af indtil 5000 Kr. stilles til Raadighed til **Anskaffelse af Elektromotorer** for næringsdrivende.

Samuel sen troede ikke, de 5000 Kr. vilde

være tilstrækkelig, men Udvalget kunde jo saa komme igen. Pengene vilde sikkert være meget godt anvendt, idet de hjalp mange mindre Erhverv til at faa mekanisk Drift. Det var Hensigten at tage Beløbet af Belysningsvæsenets Drift.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 41—1909). Indstilling fra Slagtehusudvalget om Bevilling af 2000 Kr. til Indretning af **Lokaler for Mækelaboratoriet** og 600 Kr. til Udvidelse af det Halvtag paa Slagtehuset, der er udlejet til Slagternes Produktforening.

Simonson erindrede om, at Forudsætningen for Oprettelsen af Mælkeundersøgelsen var, at der kunde skaffes Lokale paa Slagtehuset. I den Hensigt var det nu, Slagtehusudvalget ønskede Bevillingen paa de 2000 Kr. Man havde tænkt sig at indrette Laboratoriet til venstre for Slagtehusets Hovedindgang i det Rum, der nu blev benyttet til Værksted. At Beløbet var noget større end oprindeligt tænkt, skyldtes de Krav til Indretningen, der var stillet af Sundhedskommissionen, samt det, at der maatte opsættes et Par Skillerum og en Skorsten, indsættes 3 Vinduer og foretages Forandringer med et Par Døre, endvidere skulde Vandafløbsforholdene ordnes. Udvalget haabede dog at komme noget under de 2000 Kr. Forøvrigt vilde Forrentningen ikke blive saa daarlig, da der var opført en Lejesum af 500 Kr. Her var imidlertid kun Tale om selve Lokalerne, Instrumenterne var ikke medregnet. Bevillingen paa de 600 Kr. var til Udvidelse af det Halvtag, der anvendtes til Opbevaring af saltede Huder, til disse kunde føres bort. Halvtaget, der nu var meget for lille, maatte udvides til den dobbelte Størrelse.

Jakob Jensen var mere bange for en lille

Overskridelse, end for at Beløbet ikke skulde medgaa. Der var vel imidlertid ikke andet at gøre end at bevilge Pengene, da det jo var vedtaget at oprette Kontrollen.

L a u r s e n ønskede oplyst, i Anledning af Hr. Simonsens Bemærkning om, at det var en god Forretning, hvem der skulde betale de 500 Kr. i Lejeafgift.

S i m o n s e n gjorde gældende, at det i den Art Tilfælde var almindelig Praksis at se paa Sagen fra vedkommende Institutions Standpunkt, og fra Slagtehusets Budget set var Indretningen af Laboratoriet en god Forretning.

J a k o b J e n s e n troede nok, man her kom til at søge efter Gevinsten.

F o r m a n d e n henstillede til de forskellige Udvalg, naar de kom med saadanne Indstillinger, at oplyse, om Foranstaltningerne skulde afholdes af Laan eller af Driften.

S i m o n s e n havde ikke tænkt dette Beløb afholdt af Laan. Da det havde nogen Betydning at faa Arbejdet begyndt snarest muligt, antog han, at Udvalget kunde gaa ud fra, at Beløbet blev bevilget, selv om Sagen skulde til en 2. Behandling.

F o r m a n d e n maatte gøre opmærksom paa, at det blev paa Udvalgets eget Ansvar, hvis Arbejdet paabegyndtes, før Beløbet var bevilget ved 2. Behandling.

Overgik til 2. Behandling.

8. (J. Nr. 40—1909). Indstilling fra Slagtehusudvalget om **Opførelse af en Mur paa Slagtehusets Grund** ud mod Strandvejen.

S i m o n s e n oplyste, at Strandvejen paa det paagældende Stykke skulde udvides adskillige Alen, og at det nuværende Stakit, der altsaa

skulde rykkes tilbage i Linie med Kalvefoldene, var saa raaddent, at det ikke kunde flyttes. Udvalget foreslog derfor opført en Mur fra Kalvefoldenes nordvestlige Hjørne til Administrationsbygningen og fra det sydvestlige Hjørne til Eksportstaldenes Grund. Udgifterne var anslaaet til 5400 Kr. Muren vilde faa samme Udseende som Kalvefoldenes Mur mod Vest. Derved blev Udgiften maaske nok noget større end ellers, tilmed da Terrænet var ret vanskeligt, og svære Fundamenter altsaa blev nødvendige, men set fra Strandvejen vilde det hele ogsaa blive mere ensartet. Der kunde ganske vist ogsaa være Tale om kun at rejse et Plankeværk; men et saadant vilde, da det skulde rejses enten paa et Betonunderlag eller paa svært Tømmer, komme til at koste ca. 2000 Kr., og det vilde som Følge af Vedligeholdelsesudgifterne næppe blive saa rentabelt som en Mur. Udvalget anbefalede derfor at opføre en Mur og foreslog Beløbet taget af Laan.

J a k o b J e n s e n kunde ikke anbefale at opføre en Mur, særlig fordi en saadan fuldstændig vilde udelukke Publikum fra at se ind paa Pladsen, hvilket havde stor Betydning for Publikums Tillid til Institutionen. Han skulde derfor henvende sig til Udvalget at nøjes med et Stakit, som ogsaa var meget billigere. Forøvrigt vil han antage, at Flytningen af Stakittet maatte komme paa Vejvæsenets Konto, da det var Vejvæsenet, der havde forlangt Strandvejen udvidet. Han anbefalede Slagtehusudvalget at ordne Sagen ved at meddele Brolægningsudvalget, at det var villig til at afgive Arealet til Vejens Udvidelse, mod at Vejvæsenet flyttede Stakittet.

M a g n u s N i e l s e n gjorde opmærksom paa, at det ikke var Brolægningsudvalget, der havde

ønsket Vejens Udvidelse. Han forudsatte, at den foreliggende Tegning var overensstemmende med den ny Gadelinie; men forøvrigt forekom det ham, at der savnedes en Koteangivelse, ligesom han ogsaa syntes, at Foldene ikke betingede en Mur, da de kun var en Alen eller saa over Vejhøjden. Ligesom Hr. Jakob Jensen syntes han ikke, man skulde lukke af for de offentlige Institutioner. Han kunde tænke sig Indhegningen som en Støttemur og derpaa en Brystningsmur med et fikst Stakit.

Simonsen troede ikke, det nuværende Stakit kunde flyttes, saa skulde der være Stakit, maatte det være et nyt. Det var meget rigtigt, at Foldene ikke betingede en Mur, men de kom dog betydeligt mere over Vejfladen, end Hr. Magnus Nielsen mente, idet Forskellen mellem Spadserestien og Grunden var $2\frac{1}{2}$ —3 Alen, hvor den var størst. Selv om der blev opført en Mur, vilde man dog kunne se ind paa Terrænet, da der fra de overforliggende Huse var udmærket Udsigt over Slagtehuset. Forøvrigt havde Udvalget ikke tænkt paa den Side af Sagen, men kun paa, hvad der var det smukkeste, mest tilfældige og i Længden mest rentable. Selvfølgelig havde Slagtehuset intet imod, at det blev Brolægningsvæsenet, der kom til at betale, og der kunde maaske ogsaa være Rimelighed i, at Brolægningsvæsenet overtog i alt Fald en Del af Udgiften.

Jakob Jensen havde nylig set Stakittet efter og kunde forsikre, at det aldeles ikke var raadent, og at kun Stolperne var angrebet. I Stedet for et Træstakit kunde der ogsaa tænkes opstillet et Jernstakit, der havde den Fordel fremfor en Mur, at det ikke saa let blev overgriset. Han henstillede at lade Sagen gaa tilbage til Ud-

valget, for at dette kunne overveje, om der skulde opstilles et Jern- eller et Træstakit.

N i e l s J e n s e n fremhævede det nødvendige i at opføre en Støttemur. Hvis man nu opførte en Mur, vilde man ved en senere Udvidelse af Kalvefoldene have den nødvendige Baggrund. Han kunde anbefale Indstillingen.

S i m o n s e n kunde ikke tro, at et Jernstakit blev billigere end en Mur. Det kunde ikke godt være lavere end 3 Alen, og selv om det maaske nok kunde blive meget pynteligt, vilde en Mur dog sikkert blive baade smukkere og mere rentabel.

S a m u e l s e n ansaa det for rigtigst, at Udvalget tog Sagen tilbage til Overvejelse af de faldne Udtalelser. Han troede ikke, man skulde spekulere saa meget over, hvad der blev det pynteligste, og mente, at det enten maatte være en Mur eller et Jernstakit.

J. C. P e t e r s e n troede det rigtigst at følge Udvalgets Indstilling, da et Jernstakit nærmest vilde syne som Lapperi paa Slagtehusets Indhegning. Han skulde indrømme, at den af Hr. Magnus Nielsen foreslaaede Indhegning vilde være meget smuk, men da Forskellen mellem Vejen og Grunden var $2\frac{1}{2}$ à 3 Alen, vilde en Mur dog sikkert blive mest tiltalende, og man havde derved tillige den Fordel at have Baggrund for en senere Udvidelse af Foldene.

R a h r havde ikke været tilstede i Udvalget, da Indstillingen blev besluttet, men kunde fuldt ud slutte sig til denne. Særlig af Hensyn til Soliditeten og en eventuel Forlængelse af Foldene vilde en Mur være det fordelagtigste. Han var ikke ganske sikker paa, om det var heldigt, at Publikum havde frit Indblik i de offentlige In-

stitutioner, og syntes, at der paa det paagældende Sted ogsaa maatte tages noget Hensyn til, hvad der var pynteligt.

Simon sen forekom det, at der paa dette Sted, hvor der var stærk Færdsel, burde ofres noget paa et pynteligt Udseende. Han skulde ikke have noget imod at tage Sagen tilbage for at faa udarbejdet Overslag over Bekostningen ved et Jernstakit, men han vilde dog meget bede om, at Byraadet ikke gik med til en Træindhegning.

Magnus Nielsen fandt Indstillingen meget mangelfuld og anmodede Udvalget om at tage den tilbage og, da det var en endelig Ordning, der tilsigtedes, at fremkomme med ordentlige Tegninger og Overslag, saaledes at Byraadet kunde vælge mellem forskellige Forslag. Paa en saa lang Strækning, som her var Tale om, vilde en Mur komme til at virke noget fængselsagtig.

Rahr havde intet imod at lade Indstillingen gaa tilbage til Udvalget, men maatte dog gøre opmærksom paa, at Sagen hastede. Saa vidt han erindrede, var der fremlagt fuldstændige Tegninger, da Spørgsmaalet om Foldenes Opførelse laa for.

Samuel sen troede ikke, Terrænet egnede sig til at skaffe noget kønt paa det omhandlede Sted. Hvis Valget stod mellem en Mur eller en Træindhegning, vilde han stemme for Mur, men hvis der kunde vælges mellem en Mur eller et Jernstakit, vidste han ikke, hvorledes han vilde stille sig. Han henstillede at sende Sagen tilbage til Udvalget.

Jakob Jensen mente, at det vilde blive mest pynteligt, om dette Stykke Hegn blev overensstemmende med Slagtehusets øvrige Indhegning. Det fremgik ikke af den forelagte Tegning,

om Muren skulde gaa uden om Kontorbygningen, men var dette Meningen, maatte der dog gøres opmærksom paa, at denne Bygnings Vinduer saa vilde blive dækket. Støttemuren vilde være tilstrækkelig svær til at tjene som Fundament for Bagmuren til en senere Udvidelse af Foldere.

Simonsen mente, at man af den foreliggende Tegning kunde se, at Muren ikke skulde gaa uden om Kontorbygningen, foran hvilken der som nu skulde være Have. De fuldstændige Tegninger havde tidligere foreligget og var endnu til Stede. Der var vel ikke andet for Udvalget at gøre end at tage Sagen tilbage, men Udvalget vilde dog gerne have Lov til kun at komme med Forslag om Mur eller Jernstakit.

Jakob Jensen kunde ikke tage Stilling, før der forelaa fuldstændige Tegninger, men troede nok, Udvalget kunde gaa ud fra, at Byraadet ikke ønskede Plankeværk.

Indstillingen gik tilbage til Udvalget.

9. (J. Nr. 554—1908). Den i Mødet den 11. Marts 1909 behandlede Indstilling fra Skoleudvalget angaaende en Henvendelse til Regeringen om en Ændring i **Skolekommissionens Sammensætning og Forretningsomraade** forelaa atter til Behandling vedlagt følgende Ændringsforslag fra Formanden:

»Til det Forslag, som af Skoleudvalget i dets Skrivelse af 3. f. M. er fremsat om at henvende sig til Regeringen med Andragende om en Ændring i Skolekommissionens Sammensætning og Forretningsomraade, tillader jeg mig at stille følgende Ændringsforslag, som i det væsentlige er af redaktionel Natur: at Andragendet kommer til at gaa ud paa: at de angaaende Skolekommissionen nu gældende Bestemmelser ændres derhen, at Kommissionens

Medlemsantal i væsentlig Grad formindskes, f. Eks. til 5, at Byraadet vælger Kommissionens Medlemmer enten indenfor eller udenfor Raadets Medlemmer, og at Skolevæsenets Bestyrelse overdrages den saaledes dannede Skolekommission — i det væsentlige overensstemmende med, som Forholdet er paa Frederiksberg — saaledes at Kommissionen angaaende alle Foranstaltninger paa Skolevæsenets Omraade, ogsaa forsaavidt disse angaa Skolevæsenets økonomiske Forhold, direkte gør Indstilling til Byraadet.«

Formanden var ikke ganske enig med Skoleudvalget angaaende Henvendelsens Form, idet han mente, at Udvalget noget for bestemt pointerede Skoleudvalgets og Skolekommissionens Forretninger. Han oplæste sit Ændringsforslag og udtalte, at han ansaa det for givet, at Skolekommissionen til dette stillede samme Ændring som til Udvalgets Forslag.

Jakob Jensen mente, at Byraadet med Rette kunde have bebrejdet Udvalget, om det havde trukket Linierne mindre skarpt op. Han havde intet imod, at Henvendelsen fik den af Formanden foreslaaede Form, der indeholdt det samme som Udvalgets Forslag, kun ønskede han, at Udvalgets og Kommissionens Bemærkninger blev vedlagt Skrivelsen.

Skoleudvalgets Forslag med Formandens Ændringer vedtoges.

